

Nr. 17.**Fiskeriforeningen for Ringkøbing og Stadil Fjorde:**

- 1) at Afstandsbestemmelsen i Forslagets § 13, sidste Stykke, maa blive opretholdt, da den paa Grund af Fjordens Form maa anses for absolut nødvendig,
 - 2) at Afstandsbestemmelsen i § 14, tredie Stykke, ændres saaledes, at andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, skulle holde sig mindst 25 Favne fra Bundgarn, udtale Tilslutning til Bestemmelse i § 15, sidste Stykke; men samtidig andrage om, at Bestemmelsen i § 45, andet Stykke udgaar, da der ellers i Vedtægtsvande kan blive dobbelt Fredningstid, at andrage om,
 - 4) at Mindstemaal for Laks og Ørred i § 15 forandres fra 12¹/₂ Tomme til 11 Tommer for Ørred og 15 Tommer for Laks,
- og skal Foreningen, som Motivering for Andragendets første Punkt, tillade sig at anføre, at Ringkøbing og Nissum Fjorde danne en Undtagelse fra Reglen, sammenlignet med andre Fjordes Form i Danmark. Medens de øvrige Fjorde ere brede ved Udløbet, er Udløbet fra Nissum Fjord meget smalt, og Ringkøbing Fjord med sit 2 Mil lange, smalle Løb er endog ved Mundingen snævret betydelig ind. Maaden, der drives Fiskeri paa ved Nymindegab, er en saadan, at Fiskestimerne (Laks, Ørred og Sild), der søge fra Havet ind i Fjorden, hindres i deres frie Vandring, ja, ofte endog jages helt bort til Søs igen, saa at en Afstandsbestemmelse som den i Forslaget fremsatte absolut nødvendigøres.

Erfaringen har derhos vist, at den i Loven af 5. April 1888 paabudte Afstandsbestemmelse af 202 Favne er aldeles utilstrækkelig til at hindre Rovfiskeri ved Nymindestrømmen.

Bestemmelserne om Afstanden for Aaers og Bækkes Vedkommende og Fredningstiden for Laks og Ørred blive illusoriske for de nævnte 2 Fjordes Vedkommende, naar der ikke i Loven fastslaas en passende Afstand, som er af en saadan Udstrækning, at den *kan* kontrolleres.

Nr. 18.

**Ca. 70 Fiskere fra forskellige Egne af Holbæk og Frederiksborg Amter og
ca. 150 Fiskere fra Holsnæs,**

forsamlede paa Møder henholdsvis i Rørvig og Hundested.

a. Lovforslaget om Fiskerilaan.

Man anerkender Regeringens Forslag om at fremme Udviklingen af det søgaaende Fiskeri ved direkte Laan til Fiskere, men anser det for nødvendigt at nedsætte Minimumsværdien for Fartøjer til 3000 Kr., hvis disse Laan skulde komme denne Egn tilgode.

Man anser det for ugørligt at danne mindre Laaneforeninger, hvis Medlemmer skulde være gensidig solidariske for en Værdi af 20,000 Kr. i Baade og Redskaber, ligesom det Beløb, der til saadanne Foreninger agtes stillet til Raadighed, anses altfor ringe.

Derimod kan det tænkes, at et større Antal Fiskere ved at sammenskyde hver et mindre kontant Beløb til en Grundfond i en Spare- og Laanekasse for Fiskere vilde kunne tilbyde en Sikkerhed, der samtidig er begrænset for den enkelte Fisker og af saa meget større Værdi for Laangiveren, at Kreditten paa saadan Grundlag kunde førges betydeligt, medens samtidigt ingen Fisker behøver at udelukkes.

Man formener, at Statskasse og Kommune maatte kunne tilskyde et lige saa stort Beløb til Grundfonden som Fiskerne og derved vilde Kreditten yderligere udvides.